

Z dlaně mi hádej

Jakub Smolík

Hádej, z dlaně mi hádej, chci znát, co mě potkat má.
Hádej, z dlaně mi hádej, je v ní světlo i tma.
Řekni co mě čeká, co poznáš z těch čar.
Snad mě nepoleká, ten osudu dar.

Hádej, z dlaně mi hádej, chci znát, jak dál budu žít.
Hádej, z dlaně mi hádej, jak dál a kudy jít.
Já nehledám zlato, není o co stát.
Já myslím jen na to, jak žít a milovat.

Hádej, z dlaně mi hádej, ty víš, co mi říci smíš.
Hádej, z dlaně mi hádej, štěstí a možná i kříž.
Jestli potkám zítra, tu o které sním.
Do jakého jitra se zítra probudím.